

LE ENO JE POTREBNO

Začel sem biti hvaležen

Roža se obrača k svetlobi.

„Profesor je prinesel v svoj kabinet lončnico in jo postavil na okensko polico. Čez nekaj dni je roža vzcvetela in profesor je posodo, v kateri je bila cvetlica vsajena, obrnil tako, da je cvet gledal v prostor, da bi ga lahko občudoval med svojim delom. Toda cvet se je kmalu obrnil nazaj

proti svetlobi. Profesor je lončnico znova in znova obračal proti svoji delovni mizi, ta pa je vedno znova obračala svoj cvet proti svetlobi.”

Od preproste cvetlice se lahko veliko naučimo: vedno se trudimo upreti pogled na svetlo stran življenja. To je optimizem. Optimizem je pogled na življenje, ki v vseh stvareh išče svetle plati.

V poletnem času imamo možnost, da se sončimo in veselimo lepega vremena. Ob teh trenutkih smo hvaležni Bogu, ker lahko gremo v naravo in občudujemo lepoto Božjega stvarstva. Želim vsem, da bi se čim več napolnili z veseljem, da lahko gledamo in živimo v okolju ki je dar za nas in nam govori o veliki Božji ljubezni do človeka. Tako kot cvet se obrača proti svetlobi naj naš obraz se obrača k Bogu.

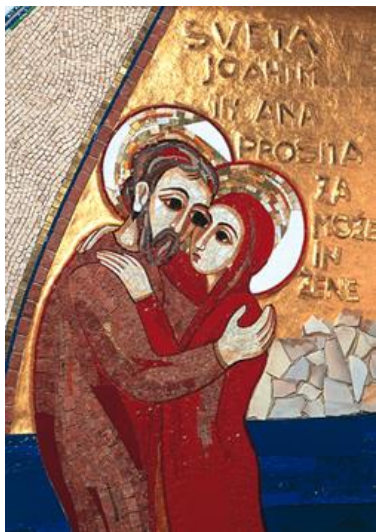
(Vir: *B. Rustja, Povejmo z zgodbo, v: Ognjišče 4 (2009), 64-65.*) .

Amicus Dei

JOAHIM IN ANA (1. ST.)**God: 26. Julij**

Po novem svetniškem koledarju, veljavnem od leta 1969, danes skupaj godujeta Marijina starša, oče Joahim in mati Ana. Poprej je bil današnji dan posvečen le spominu matere Ane, očeta Joahima smo se spominjali 16. avgusta, dan po prazniku Marijinega vnebovzvetja. Z združitvijo obeh godov je bolj poudarjena zakonska zveza, iz katere je izšel edinstveni otrok edino človeško bitje, ki je bilo že ob spočetju obvarovano madeža izvirnega greha.

Tako Joahim kakor Ana sta bila potomca kraljevega Davidovega rodu, iz katerega naj bi izšel obljubljeni Mesija. Ko sta se ta dva bogaboječa pravična človeka poročila, sta si silno želela otrok, kajti takrat je vsaka verna judovska žena živela v pričakovanju, da bo morebiti prav ona rodila obljubljenega Mesija. Pobožna zakonca sta vztrajala v zaupni molitvi in na stara leta sta le dobila tako zelenega otroka hčerko Marijo-Mirjam.

Srečna starša Joahim in Ana sta hčerko imela pri sebi le tri leta, potem pa sta jo po zaobljubi izročila v varstvo in vzgojo duhovnikom. Ko so se vrata svetišča za njo zaprla, je padla zavesa nad njeno mater in očeta. Njuno zemeljsko življenje je bilo

dopolnjeno.

Ime Ana v hebrejščini pomeni milost, ljubezen, molitev. Poleg Marijine matere je ime Ana imelo več svetopisemskih žena, med katerimi je najbolj slavna mati starozaveznega preroka Samuela, o kateri beremo v prvem in drugem poglavju Prve Samuelove knjige. Obe Ani sta si bili podobni v tem, da sta otroke izmolili in ga že pred rojstvom posvetili Bogu. Nič čudnega torej, da so se k sveti Ani, Marijini materi, zatekale po

pomoč matere in nerodovitne žene, ki so videle svoje najvišje dostojanstvo v materinstvu.

Joahima upodabljajo s košaro, v kateri sta dva goloba, ki ju je bil prinesel v svetišče, in s palico. Časté ga kot zavetnika zakoncev in mizarjev. Ano pa umetniki najpogosteje prikazujejo, kako hčerki Mariji razlaga Sveto pismo. Mnogo podob in kipov jo kaže kot sveto Ano 'Samotretjo': v naročju velike svete Ane sedi manjša Marija, v Marijinem naročju pa je mali Jezus; ali pa sveta Ana stoji in v eni roki nosi manjšo Marijo, v drugi pa malega Jezusa. K sveti Ani so se zatekale, kot že rečeno, matere in nerodovitne žene ter opravljale pobožnost devetih prvih torkov po binkoštih, ker je bil torek sveti Ani posvečen dan. Priporočajo se ji za srečno poroko in skladen zakon, za svojo zavetnico jo imajo matere in vdove, žene se ji posebej priporočajo za srečen porod in za blagoslov otrok. Pri nas je bila sveta Ana tudi priprošnjica za srečno zadnjo uro, zato so ji posvečali pokopališke cerkve in kapele. Na Slovenskem je sveti Ani posvečenih nad 70 župnijskih cerkva in podružnic.

(Vir: Ognjišče)

Sveta NIKODEM in GAMALIEL - prvaka

AVGUST

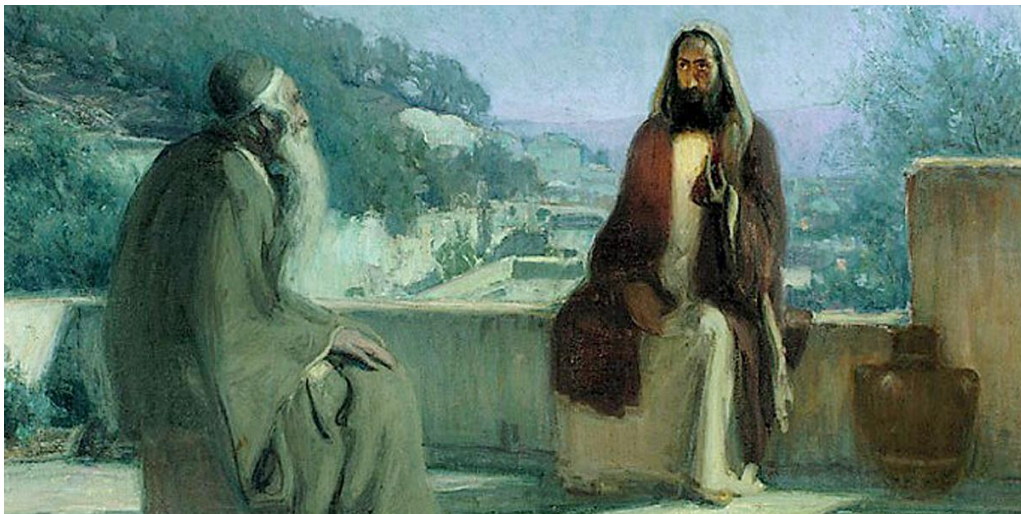
Živela in delovala: v 1. stoletju

Farizej, ki je v Jezusu prepoznal Božjega sina

Nikodem je bil farizej, član judovskega velikega zbora. Poznal je Mojzesovo postavo, vendar ga je Jezusov nastop v javnosti presenetil. Neke noči je prišel k Jezusu, ker je bil običaj, da so imeli mirne in resne pogovore tedaj, ko niso pričakovali, da bi jih kdo lahko motil. Nikodem je v Jezusu spoznal božjega učitelja, Kristus pa mu je govoril o nujnosti prerojenja. Sadovi tega pogovora so se pokazali šele pozneje. Nikodem se je v judovskem velikem zboru potegnil za Jezusa, ker ga je ta hotel obsoditi; po njegovi smrti pa je javno priznal, da je njegov učenec, ko je pomagal, da so ga lepo pokopali. Za njegov pogreb je prinesel miro in alojo. Nikodema so že v zgodnji krščanski dobi častili kot svetnika in spoznavalca.

Veliki učitelj apostola Pavla

Tudi Gamaliela, slovitega učitelja apostola Pavla, so zgodaj častili kot svetnika. Tudi on je bil član velikega judovskega zbora, farizej in pismouk. Zaradi izredne učenosti in osebne poštenosti so ga zelo spoštovali. Politično je bil nepristranski, ni bil hujskač, marveč je skušal zmerno pomirjevalno vplivati, kar dokazuje tudi njegov nastop v obrambo apostolov Petra in Janeza. Po izročilu je Gamaliel sprejel Kristusov nauk.
Vir: družina.si

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

Emanuela Žerdin: Eno je potrebno

On je čudovit urejen starejši gospod, poln znanja, duhovnega bogastva in dobrote. Saj je še veliko takšnih gospodov v Ljubljani, ali ne? A vendar – gospod, ki sem ga spoznala, bo za vedno ostal v mojem spominu. Kajti ta gospod je vrsto let spremljal svojo bolno ženo povsod, kamor je šla. Bolezen je bila huda in neozdravljiva, doma ni bilo možnosti izvajati zelo zahtevne nege, zato je na koncu zdravljenja in rehabilitacije odšla v dom za – kot pravimo – starejše občane, v DSO. Tako delajo številni. A mož, ta gospod, ki sem ga spoznala, je šel z njo. V dom za ostarele in nege

potrebnih ljudi. Najprej v en dom, pa v drugi, da sta bila bliže svojim otrokom.

Ko zdrav, aktiven mož odide iz svojega urejenega doma, pusti vse prijatelje in vse, kar ga je do takrat veselilo, da lahko ure in ure sedi ob svoji bolni ženi, takrat se pred njim prikloni ne samo zdravnik ali negovalka, ampak tudi narava okrog teh domov! Na to mojo izjavo se je gospod samo nasmehnil in dejal: »Veste, saj to sva si obljubila ob poroki – in te bom ljubil in spoštoval – v sreči in nesreči, bolezni in zdravju ...« Za njega je bilo torej to čisto normalno, da živi s svojo ženo tam, kjer sta lahko skupaj. Še na en način je objasnil svojo odločitev: »Slovenščina mi je najbolj všeč zato, ker ima DVOJINO. Tudi midva z ženo sva živela svojo »dvojino«, hvaležna, da sva lahko več kot petdeset let delila vse – mizo, posteljo, zaupanje in ljubezen, srce in misli ...«

Ja, kljub bolezni in trpljenju sta ostala skupaj do smrti. Zdaj, ko je ljubljena žena odšla na drugo obalo v večno življenje, gospod govori o hvaležnosti za vse, o neizmerni ljubezni, ki ni minila, ampak se samo preoblikovala in postala duhovna, in predvsem o neizmerni modrosti, ki jo je spoznal: »Veste, res je, kot pravi Sveto pismo – le eno je potrebno: ljubiti v hvaležnosti človeka, ki je odgovoril na tvojo ljubezen in naredil iz tvojega življenja nepozabno enkratno zgodbo! Meni je bila podarjena žena, ki me je ljubila in krepila ... V domu, kjer sva bivala zadnje dni, so naju opazovale sestre usmiljenke na najinem sprehodu po vrtu – ona na vozičku, jaz šofer – in so govorile: »Ljubezen in zvestoba se sprehajata ... Verjemite mi, to je najlepši opis najinega življenja ...«

A jaz upam, da se bosta tam pri Očetu vse ljubezni spet našla in da bodo angeli takrat zapeli besede psalmista: LJUBEZEN IN ZVESTOBA STA SE SPET SREČALA ...

Vir: Duhovna misel – Radio Prvi

Babičina očala

Neki deček je prijatelju, s katerim sta se igrala dejal: »Ko bom odrasel, bi rad nosil taka očala, kot jih nosi moja babica. Z njimi more namreč videti veliko več kot večina drugih ljudi. Lahko vidi v človeku dobro, kjer vsakdo drug vidi le slabo. Videti more, kaj bi kdo rad storil, še preden to stori. Vprašal sem jo, kako mora videti dobro, in odgovorila mi je, da se je tako naučila gledati, ko je postala starejša. In ko bom jaz odrasel, bi rad imel taka očala, kot jih ima babica, da bi videl dobro v ljudeh.«

Kako drugačen bi bil svet, če bi si nadeli babičina očala! Če bi jaz gledal dobro v tebi in ti v meni, kako prijetnejše bi bilo naše življenje.

Vir; Božo Rustja: Drobne zgodbe z biserom

V soboto 10. 06. 2023, smo se zaposleni zbrali pred DMM. Počakali smo zadnje udeležence, ter točno ob 7h odrinili na Kras. Motor v avtobusu je zabrenčal, kolesa so se obrnila in pot začela. Že na vse zgodaj smo pokazali dobro voljo, v pričakovanju lepega dne in prijetnega druženja. Veseli, obetajočih se raznih dogodivščin, ki jim gredo naproti. Spotoma smo se ustavili na dveh mestih, da so se nam lahko pridružile sodelavke iz teh krajev, ki jim je bolj ustrezalo priti in počakati nas. Do Divače nismo potrebovali veliko časa, kar hitro smo prispeli. Tukaj so nas na ekološki kmetiji sivke, pričakali z odprtimi rokami. Ogledali smo si nasade sivke. Pogostili so nas s sivkinim sokom, likerjem, piškoti, marmelado. Ponudili so nam razne kozmetične izdelke iz te čudovite rastline. Nakupili smo si, kar se nam je zdelo privlačno, ter uporabno glede na posameznika. Ta del dneva se nam je zdel zanimiv in prijeten, vendar glede na to, da nas je čakalo še nekaj določenih postajališč smo odrinili naprej. Drugo postajališče je bil botanični vrt Sežana. Prispeli smo. Počakala nas je vodička. Po ogledu 'steklenika' polnega razno raznih vrst okrasnih rastlin smo šli na ogled parka. V njem nam je prijazna vodička, razložila njegov nastanek, ter zgodovinski potek. V zelo lepo in skrbno urejenem parku

smo občudovali mogočna drevesa, ki svojimi zelenimi pljuči čistijo zrak, da so se naša pljuča veselila bivanja v njem. Več vrst vrtnic različnih barv so na nas naredile prijeten vtis. Fotografiranje ob njih nam je dalo pečat prisotnosti, primeren za album. Videlo se je, da za park skrbijo pridne roke in "dušica", ki naravo ima rada in vse kar sodi k njej. Ko smo se nadihali odpočili dušo in telo, združeni z naravo po močeh koliko je pač premoremo, smo se ponovno pognali po cesti. Cesta je bila dokaj ozka in ovinkasta, vendar z volanom v rokah izkušenega voznika, smo se varno počutili.

Naredili smo še eno prijetno postajališče. V gostilni, družili smo se med seboj, v pogovoru, ob kavi in sveže pečenimi rogljički, ki je bila pogostitev naše sodelavke, oziroma njenega moža. "Vse kar je lepo, kratko traja". Zahvalili smo se za prijazno gesto in se odpeljali dalje ...

Poiskali smo pot do vinske kleti pri Starčih – Tavčar. Tukaj so nas počakali prijazni domači. Izkazali so nam dobrodošlico, ter z nami nazdravili z žlahtno penino. Gospa nam je na kratko povedala o njihovi družinski zgodovini in vinu, ter nas povabila v notranje prostore. Postregli so nam s pršutom in ostalim dobrotami, natočili izvrsten Teran, pri tem pa nas je kratkočasila s pogovorom in pripovedovanjem zgodbice o nastanku trte na Krasu. Vino se nam je različno dopadlo, vendar o okusih se ne

razpravlja. Podkrepljeni in rahlo židane volje smo šli še v vinsko klet. Kdor je želel si je kupil tudi kašno "kapljico" za s seboj. Sledil je odhod novim dogodivščinam naproti. Rahel dež nas je osvežil pri vstopu v avtobus. Ta nam ni odvezal dobre volje, ki se je stopnjevala. Peljali smo se v Štanjel. Ogledali smo si grad in Ferarijev vrt. V gradu potekajo tudi proke. Občudovali smo nevesto, ki je z lahkim korakom stopala ob svojem ženinu, v vsej svoji skladnosti, kot snežinka, ki poplesava v vetru. Zaploskali smo jim in s tem zaželeli srečo. Tudi na tem kraju se je pripravljajl dež.

Ne glede na vreme je prišel čas za odhod.

Čas je hitro mineval. Na vsaki postaji smo se zamudili približno urico in pol, potem vmesna vožnja od točke A do točke B. Med vožnjo pogovor, hec, smeh ...Tudi sladkarije niso manjkale. Dan se je počasi prevešal v pozni popoldanski čas ... Sledila je večerja. Za njo smo se pripeljali v Senožeče – gostilna pri Mlinu. Okusna hrana nam je teknila. Po obedu je pogovor tekel v vse smeri. Dotaknili smo se tudi teme z grenkim priokusom, pomanjkanje in zaposlovanje kadra. Strinjali smo se, da ne razumemo teh, ki so na zavodu in ne želijo sprejeti dela. Da bi povrnili občutek dobre volje smo prosili, da nam postrežejo sladico. Ta nam je povrnila razpoloženje.

»Ljubo doma, kdor ga ima«, pravi pregovor. Torej, prišel je čas za vrnitev domov. Pot za nazaj domov je bila tudi lepa in zabavna. Zaslišala se je pesem. Zapeli smo. To pa je bila potrditev zelo lepo preživetega dneva, z vso vsebino vred. Bili smo veseli bivše sodelavke, ki se je odzvala na povabilo in šla z nami na izlet. V zameno za koruzne storže, je v smehu, pojasnila, ter dodala, da je te zelo dobro »unovčila«. Ostala je kljub spremembi, nespremenjena, vedra, spontana, nasmejana, pripravljena na sodelovanje ... Dan se je končeval, ko smo se vrnili.

Zahvalili smo se šoferju za vožnjo. Organizatorki za pestro in zanimivo izpolnjen dan, ter se priporočili za naslednjic.

Odšli smo domov prijetno utrujeni, okrepljeni z novimi močmi za spopad z novimi nalogami in izzivi.

Zagorka

Dragi moji rojaki!

Planina, 19. junija 2023

Res sem bil vesel, da sem lahko z vami obhajal obletnico svojega mašniškega posvečenja. Lepo je – z nekaterimi tudi po petdesetih letih – seči v roke tistim, s katerimi smo bili zelo povezani, pa nas je Božja volja potem odnesla na razne kraje.

Vesel sem bil sorodnikov, s katerimi se srečujemo prav ob takih priložnostih.

Vesel sem bil naklonjenosti domačih duhovnikov in drugih, ki so se nam pridružili pri praznovanju.

Vesel sem bil, kako ste pripravili praznovanje v cerkvi: izkazal se je pevski zbor, ministrantje in drugi sodelavci in veliko ljudi v cerkvi.

Hvala vam za vsa darila, s katerimi ste me presenetili. Hvaležen sem vam za vse.

Naj nas Gospod še naprej povezuje nekaj časa tu na zemlji, potem pa vso večnost v Domovini, v katero smo vsi namenjeni.

Dragan Adam

Užitek pod lipo

SREČANJE

Večna modrina preseva osušene oblake.
Sij komajda ožarja nebo
v ozadju prihajajočega dneva.
Glas ptice odzvanja v sozvočju jutranje svežine,
mehkobe rose.

Prišla si kot jutranja zarja.
Tvoj glas me je obudil,
mehkoba rose je oživila mojo dušo.
Bil je dan kot drugi
pa vendar drugačen,
poln zaupanja,
kot prvi pogled slepca.
Vedel sem, da si ti,
skrivnostna harfa,
ki odzvanja v mojem srcu.

Tradicionalni večer pod lipo na trgu sv. Nikolaja, se je odvijal 22. 6. pred praznikom naše lepe domovine, dneva državnosti.

Kakor vsako leto so zaposleni Doma M&M, priredili večer o katerem se govori še kar nekaj časa. Sodelovali so tudi mladi plesalci folklorne skupine Tine Rožanc. V uvod nas je popeljala gospa, ki domuje v Domu, Karolina Medvešček, s pesmijo Srečanje, ki jo je napisal njen nečak, zdravnik, psihiater Marko Pišljar. Prijetno in zelo uspešno sta nas skozi predstavo ozaveščali ge. Sabina Koren in Leonida Župančič.

Vso pohvalo tudi ge. Tini Korenč, za režijo zelo dobro zaigranega »skeča«. Popeljal nas je v čase, ko se je še veliko ličkalo, po zimi pa orodje pripravljalo in popravljalo za delo v naslednjem poletju. Prikazano

je bilo tudi čisto pozabljeno petje pod oknom mlademu dekletu

»podoknici«. Bravo Milan, Tilen, Luka in harmonikar Vsi se tega večera veselimo in ga pričakujemo, stanovalci, zunanji in zaposleni, da lahko pokažejo, kljub težkim razmeram v Domu (premalo zaposlenih), svoje talente, darujejo svoj prosti čas. Velik poklon vsem.

A letos je bilo še eno presenečenje za naše brbončice. Postreženi smo bili s polento z ocvirki in kislim mlekom iz kmetije pr Rjavc iz Hotedršice.

Hvala vsem, ki ste večer organizirali, naj to ostane tradicija, vsi gledalci smo vam hvaležni, vas podpiramo in vas pridemo pogledat in poslušat.

Marija K.

Izlet v Škofjo Loko in Crngrob

Prostovoljke, ki vodijo skupine so nam pripravile izlet v sredo, 28. 6. 2023. po zajtrku smo se zbrali tisti stanovalci, ki smo pokretni, da lahko pridemo na avtobus, s pomočjo dobrih prostovoljk. Ob 9. uri nas je prijazen šofer odpeljal na pot. Vožnja je bila prijetna, saj je bilo ob odhodu še deževno in hladno, potem pa se je počasi jasnilo in pokazalo se je sonce. imeli smo tudi vodičko, ki nas je najprej odpeljala v Crngrob, na ogled prekrasne stare romarske cerkve Marijinega oznanjenja. O razlagi cerkve ne morem nič povedati, ker slabo slišim in ne razumem. Pot do cerkve je zelo strma in naporna, tako, da so se požrtvovalne prostovoljke

zelo – zelo namučile, da so nas spravile do vrha, kakor tudi nazaj do avtobusa. Z menoj sta se zelo namučili ga. Marjana in Mateja.

Vrnili smo se v Škofjo Loko si ogledali prvi most, center mesta, glavno ulico kjer poteka Škofjeloški pasijon. Ob povratku smo se stavili na kavi ali soku in posedeli v senčki ob prijetnem klepetu. Nadaljevali smo pot do avtobusa po drugem mostu. Ob 13. uri je bilo v gostišču naročeno kosilo. Bilo je zelo dobro in obilno. Zadržali smo se kar dolgo, proti Logatcu smo se odpeljali pred 16, uro, v dom pa smo prišli ob 16:30.

Izlet je bil čudovit, vreme enkratno, ravno pravo. Vsi smo dan preživel brez zdravstvenih težav in dobre volje.

Lepo se zahvaljujemo, požrtvovalnim gospem prostovoljkam, za vso pomoč, ki so nam jo nudile, nas skozi podpirale in skrbele za nas.

Rada bi se zahvalila ge. Marjani Rupnik in Mateji za pomoč pri hoji. Hvala obema. Pridna Sonja pa je skrbela, da smo vsi varno prišli v avtobus in iz njega. Prosim oprostite ostale gospe, ki ne poznam vaših imen, prav vsem velika zahvala za dan, ki ste ga žrtvovale za nas s svojo pomočjo. Hvala šoferju za prijetno, varno vožnjo in pomoč pri spravilu naših vozičkov.

Hvala vsem, ki ste nam omogočili nepozabno lep dan.

Ana S.

Sprehod po Logatcu

Končalo se je šolsko leto, končale so se aktivnosti za nekaj časa. A življenje ni zamrlo. Pričeli smo, s sprehodi oskrbovancev doma Marije in Marte. Komaj so čakali. V ponedeljek 3.7. ob 9 uri se nas je zbralo kar nekaj »taksistov« za prevoz vozičkov. Taksisti so prostovoljci, ki žrtvujejo svoj prosti čas, za ljudi, ki so nemočni, da jim polepšajo dan ali celo teden. To ni bilo samo sprehod po Logatcu, ampak gospa Jana Jureš, nam je razlagala znamenitosti Čevice in lokacije po kateri smo vozili. Gospa ima licenco predavanja. Priznam, da sem veliko stvari slišala prvič, pa sem stara Logatčanka. Bilo je izjemno zanimivo in velika popestritev. Zato se nam pridružite pri tej karavani. Se boste tudi izobrazili. Sprehod smo zaključili pri »Kljukcu« na dobri kavi, sladoledu ali soku. Za te dobrote smo dobili denar, ki ga je darovala gospa, ki je včasih redno

obiskovala in vozila vozičke, sedaj pa tega ne more več. Za vse kar je naredila, tudi za denar Bog povrni.

Mi pa se bomo po svojih močeh še trudili, da bomo lepšali dneve, mladi pridružite se nam, ne bo vam žal. Saj vsako delo je sreča tudi za tistega, ki ga naredi.

M.K.

Drugo najstarejše naselje Logatca - Brod

Tudi ta ponedeljek smo se zbrale prostovoljke Doma Marije in Marte, da popeljemo naše stanovalce na sprehod po Logatcu. Imeli smo malo bolj toplo vreme, vendar nas je po poti spremljala tudi senčka, kar je vsem prijalo. Med potjo smo si ogledovali cvetje, ki krasi logaške hiše. Ta pogled naše stanovalce še posebno razveseljuje.

Letos imamo v naši skupini novo članico: go. Jano Jureš – upokojeno učiteljico, tako da naše sprehode popestri tudi z razlago o zgodovini Logatca.

Tokratna pot nas je vodila v drugo najstarejše naselje Logatca – to je Brod. Prispeli smo do domačije Pr' Mačkonovih in lepo parkirali naše vozičke pred njihovo hišo, ki nam je nudila prijetno senčko.

Potem pa je v ospredje stopila naša učiteljica Jana. Povedala nam je marsikatero zanimivost o Brodu. Kapelico je dal postaviti tedanji župan Logatca, g. Gabrijel Oblak. Zaslužen je tudi za takrat moderno kopališče, ki nam ga je takrat zavidala bližnja in daljna okolica. Izvedeli smo, kako je nastalo ime Brod. Razlagala nam je tudi o novejši dobi – o poplavih in graditvi oz. posodobitvi mostu čez Logašico.

Tudi sama sem mladost preživela na Brodu in včasih se je reklo, da ni nihče pravi Brojan, če ni vsaj enkrat padel z mostu v vodo.

Pot smo nadaljevali do naše gostiteljice, ge. Justi Kogovšek. Tam nas je poleg njenih dobrot pričakalo dvorišče, polno bujno cvetočih rož. Res je bila to prava paša za oči in dušo. Obiskal nas je tudi sosed Kogovškovih, g. Franc Mihevc Tomaževcev in vsi smo ga bili zelo veseli – tudi v njegovih oči se je videla sreča, da smo se srečali.

Ampak ura je tekla, sonce je pokazalo svojo moč in morali smo se posloviti. Z gospodom župnikom smo še malo zapeli in odšli poti našemu Domu. Popoldne sem bila dežurna v Domu in smo z go. Cigale in go. Rupnik še kar obujale spomine na dopoldanski obisk Broda.

Stanovalci, osebje Doma in prostovoljci se ge. Jani zahvaljujemo za njeno bogato razlago in že z nestrpnostjo čakamo naslednje sprehode po Logatcu.

Mili Brenčič

Verjemi soncu

Če besedi ne verjameš,
verjemi soncu.
Če misli ne verjameš,
verjemi soncu.
Če srcu ne verjameš,
verjemi soncu.
Če duši ne verjameš,
verjemi soncu.
Če Bogu ne verjameš,
verjemi soncu,
ki zaide, da vzide,
ki sije, da temo odžene
in greje, da prežene mraz.
In da nasmiha se življenju.
In črti smrt.

Marcel Štefančič

POLETNE AKTIVNOSTI

V PREŠERNEM VZDUŠJU,
POGOVORIH, DRUŽENJU ...

S SVOJCI, PRIJATELJI, OTROKI,
PROSTOVOLJCI, ZAPOSLENIMI ...

Zahvala

V torek, 13. 6. 2023, je svojo življenjsko pot sklenila naša mama Zofija Kraševac. Dom Marije in Marte je bil več kot 12 let njen novi dom. Bila je deležna izjemne zdravstvene nege, sprejetosti in topline zaposlenih, zato se je na novo okolje hitro privadila in se v njem dobro počutila.

Vodstvo Doma je znalo prisluhniti našim željam in prošnjam ter se je potrudilo poiskati ustrezne rešitve. Ko se je mama poslavljala, nam je veliko pomenilo, da smo jo lahko obiskovali in dobili informacije ob katerikoli uri. V svoji stiski in žalosti nismo bili sami.

V vašem Domu je prijetno tudi zaradi vzdušja, ki ga ustvarjate zaposleni in prostovoljci. Ste ljudje s srcem, ki ne opravljate le svojih delovnih nalog, ampak poskrbite tudi za obisk svetih maš, vodite delavnice, organizirate igrice, praznovanja, sprehode, sladke dobrote, imate lepe dekoracije prostorov ... Drobne pozornosti, kot so dotik, stisk roke, pozdrav, lepa beseda, pesem, polepšajo dneve vašim varovancem. Tudi svojci smo deležni vaše pozornosti in razumevanja.

Osebjem in vodstvu Doma se najlepše zahvaljujemo za vse, kar ste dobrega storili za našo mamo.

Bernarda in Branko Knavs

Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.

Ps 73,28

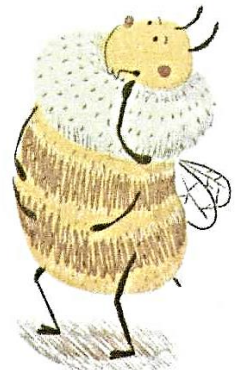
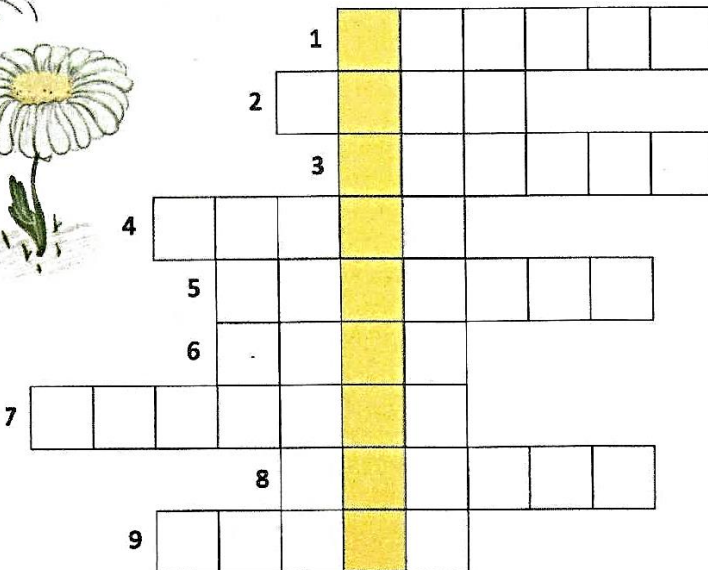
Lovrencij Nagode

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

Čebelja izpolnjevanka

Reši izpolnjevanko o čebelah. Prepiši črke v obarvanih kvadratih, in izvedel boš, kam čebelar pospravi svojo opremo.

1. Med nabira medonosna ...
2. Čebela piči tako, da uporabi ...
3. Čebela se oglašča tako, da ...
4. Kaj čebele uporabljajo za grajenje satov, mi pa za sveče?
5. Katera čebela opravlja »hišna opravila«? Čebela ...
6. Čebelje domovanje imenujemo tudi čebelji ....
7. Čebele shranijo med v ...
8. Čebelja kraljica se imenuje ...
9. Avtohtona slovenska čebela se imenuje kranjska ...

Rešitev: _____

RAZVEDRILO

Izračunaj:

$210 + 5 =$

$100 - 50 =$

$300 + 200 =$

$400 - 100 =$

$900 - 500 =$

$200 + 150 =$

$450 + 30 =$

$780 - 280 =$

$530 + 80 =$

$620 - 60 =$

$72 : 8 =$

$56 : 7 =$

$12 : 4 =$

$20 : 5 =$

$100 : 2 =$

$20 : 2 =$

$45 : 9 =$

$50 : 10 =$

$81 : 9 =$

$8 : 4 =$

$7 \times 8 =$

$8 \times 8 =$

$3 \times 3 =$

$5 \times 2 =$

$4 \times 8 =$

$2 \times 6 =$

$9 \times 4 =$

$6 \times 7 =$

$7 \times 2 =$

$8 \times 6 =$

SMEJALNICA

GLISTE

»Gospod doktor, ali mi lahko predpišete zdravila proti glistam?«

Zdravnik: »Za odrasle?«

» Ne vem koliko so stare. »Jaz jih imam dva meseca.«

KRT

Učitelj v šoli razlaga: »Krti so zelo koristni. En krt poje na dan lahko škodljivcev, kolikor sam tehta.«

Učenci: »Gospod učitelj, kako pa krt ve, koliko tehta?«

SENCA

Družina dela na polju, Janezek pa poležava v bližini. Oče se razjezi: »Ma nisi vreden, da sonce sije nate!« Janezek: »Prav. Grem pa v senco.«

D. K.